THE LØRENSKOG DISAPPEARANCE

EPISODE 2

Third draft
15.08.2021

Series created by: Nikolaj Frobenius & Stephen Uhlander
Story by: Frobenius & Uhlander
Episode written by: Nikolaj Frobenius

Staff writer: Torjus Singstad Hembre

Produced by: Monster Scripted

201 **INT. SLORAVEIEN 4, OKTOBER - 2018** 201 *

Fra den andre siden av Langvannet ser vi huset i Sloraveien 4. Det er sent i oktober. Det ligger dis over vannet, det er sludd i lufta. Vinduene på framsiden er mørkelagte, bortsett fra ett, i stua hvor det skimtes et gult lys. Det er stille. Så hører vi lydene, fra innsiden av huset. *

Mens vi ser det statiske bildet av huset hører vi Lisbets varme, modne stemme, men klarer ikke å skjelne enkeltordene i det hun sier, lydene kommer til oss som musikk. Lisbeth snakker i telefon, i et hverdagslig tonefall, omsorgsfullt. I bakgrunnen høres svake hundebjeff. Brått blir det stille. *

Et knepp i en dør. Lisbeth roper på hunden. Tassen. Og så: Et dempet smell. Hunden gjør. Alt høres mens vi ser på det rolige bildet av husets fasade. *

En mannsstemme kommer med en kommando på et språk vi ikke kan gjenkjenne, et nytt brutalt smell. Så høres lyden av at noen prøver å rope gjennom et stykke tøy som blir holdt stramt over munnen. Panikk i det ropet. *

202 **INT. OSLO, PSYKOLOGKONTOR, OKTOBER 2020 - DAG** 202 *

Ansiktet til psykologen MARIA VALEZ, 34, nært. Hun er stolt, årvåken, med store brune, intelligente øyne. Hun lytter til Erlends stemme. *

ERLEND (O.S.) *
... eneste grunnen til at jeg gikk *
med på dette var ... Jeg fikk et *
ultimatum, da, ikke sant. Av Ida. *
Samboeren min. Egentlig har jeg *
ikke tid til dette... *

Rett overfor Maria sitter ERLEND, 40. Han er kledd i en lærjakke med hettegenser under, rocka i stilen. Det korte håret er blitt lengre, han er skjeggete, blek. Øynene er røde i kanten av for lite søvn, han ser i det hele tatt sliten ut, nå, på kanten av mental kollaps. *

Maria nikker. Forståelsesfull. *

MARIA *
Jeg forstår. Hundre prosent. *

ERLEND *
Så bra. *

MARIA *
Vi kan bare sitte her og ... *

ERLEND
Ja.

Maria smiler. En beat.

MARIA
Mens vi sitter her ...

ERLEND
Ja?

MARIA
Kanskje du vil si litt om deg selv?

ERLEND
Hva?

MARIA
Sover du ok? Apetitt?

ERLEND
Det går fint. Jeg var syk. Med Covid, i fjor. Men. Alt er ok, nå. Egentlig. Men jeg har vært slapp, altså. Litt. Men. Det er ok.

Han prøver å smile.

MARIA
Du er journalist.

ERLEND
Ja.

MARIA
Jeg forsto at du hadde jobbet mye med en sak. At det er utfordrende?

Hun ser på ham med de store brune øynene og med ett blir Erlend overveldet av følelser, det overrasker ham, og han holder igjen.

ERLEND
Det er bare en jobb.

Stemmen hans brister. Han kremter. Smiler det vekk.

MARIA
Ja. Og vi bare snakker.

ERLEND
Ja. Altså. En ting som har vært utfordrende ...
(MORE)

ERLEND (CONT'D)
Jeg sover ikke sånn super godt. Jeg vet ikke hva det er. Tankene. De stopper ikke.

MARIA
Hva tenker du på?

Med ett kaver han for å ta seg sammen.

ERLEND
Eh. Alt mulig egentlig. Saken. Detaljer. Detaljer. Det stopper ikke. I hodet. Fordi ... Fordi vi ikke har klart å ... vi vet ikke ... det er ikke løst.

Han sliter nå, Erlend, er på dypt vann. Maria ser nysgjerrig på ham.

MARIA
Hva ville ha skjedd, hvis du ikke lenger kunne jobbe med denne saken.

Erlend ser forundret på henne.

ERLEND
Dette er ikke en jobb som ikke slutter, hvis du skjønner, jeg er dyktig, alle sier det ... men det er tanker som ikke slutter før saken er løst.

Maria ser steilt på ham. Mildt, men likevel konfronterende:

MARIA
Men hva om det ikke finnes en løsning?

Erlends ansikt, nært. Det er som et uutholdelig skydekke langsomt trekker inn over tankene hans.

INT. LILLSTRØM. PUB. KVELD.

TEKST: TO ÅR TIDLIGERE

På en brun pub i Lillestrøm er det førjulsstemning og pynta med røde starinlys og et litt skakkjørt juletre i et hjørne. Helle og Erlend sitter i en bås med hver sin øl. Helle ser litt skrått på Erlend som både er mer erfaren, og mer sliten enn henne.

HELLE
Og så falt dommen i Jamtland-saken, drapet på Janne Jamtland, du skrev om den saken, du, i begynnelsen.

Erlend ser distre på henne.

ERLEND
Sikkert.

Helle ser forundra på ham.

HELLE
Den interesserer deg ikke.

Han trekker på det.

ERLEND
Ikke så veldig. Eller: Ikke nå lenger. Den er jo oppklart, den saken, og da er den død, på en måte for meg, og jeg glemmer ting ...

Han drikker av ølen sin.

ERLEND (CONT'D)
Jeg mener, alle har jo sin greie, ikke sant. Krim-feltet er jo så svært, og du kommer til å finne din greie, du også, det som får deg til å tikke, men for meg da, så har det alltid vært gåten, sant, og med én gang det viser seg å være nok et banalt partnerdrap eller et slagsmål i fylla, så glemmer jeg det, og ...

HELLE
Jeg har jo skrevet mest om rettssaker, dekket dem ... (smiler litt) Sikkert fordi jeg kom fra jussen, Beate tenker vel at hun Helle kan ta rettssakene, men det er jo ikke *det* jeg vil ...

ERLEND
Nei.

HELLE
Jeg vil jo grave.

Erlend ser på henne med et smil, liker entusiasmen hennes. Men så glir blikket hans vekk fra henne, mot en dame som kommer fra toalettet, opp mot en av båsene. Helle snur seg.

ERLEND
Ikke se.

Helle snur tilbake på ham.

HELLE
Hvem er det?

ERLEND
Jorunn Lakke. Fra øst. Jeg skal spørre henne om noe. Bare vent her.

203 **INT. LILLESTRØM, PUB - KVELD** 203 *

Erlend går med bestemte skritt fram til båsen hvor politifolkene Jorunn, Asif, Rune (KGF) og Holger og Anne Li (Kripos) sitter og tar seg øl etter jobb. De ser litt forvirret opp på Erlend. *

ERLEND *
Fredagspils? Hele etterforskningsgruppa? *

JORUNN *
Tranbærjuice. Du har ikke noe bedre å gjøre på en fredagskveld da, Moe Riise? Har ikke du en kjæreste eller noe?

Erlend ser på henne med et smil. *

ERLEND *
Skjer det noe på Lørenskog, nå, eller? *

De stumme ansiktene deres. En brå ufrivillig stillhet brer seg rundt etterforskernes bord.

ERLEND (CONT'D) *
En savnet skolejente? Var det det? *
Det rare er at absolutt ingen har *
hørt noe om noen savnet jente, ikke *
på skolene, ikke i fritidsklubben, *
ikke i barnevernet, og da begynner *
jeg å lure: Hvorfor går *
etterforskere fra Øst rundt på *
Lørenskog og leter etter en *
skolejente som ikke finnes? *

Anne Hansen ser kaldt på ham. *

ANNE LI HANSEN
Du finner sikkert et ledig bord lenger nede.

Erlend betrakter henne som om hennes fiendtlighet bare bekrefter at han er inne på noe. Så nikker han ...

ERLEND
Ta kontakt når dere trenger meg, da, det kommer dere til å gjøre.

Jorunn og Asif ser etter ryggen hans.

TOMMY BRØSKE (O.S)
... all aktivitet i Sloraveien kan være en trussel mot Anne-Elisabeths liv ...

204 **INT. LILLESTRØM POLITISTASJON, PRESSEROM - DAG** 204

Erlend, hans redaktør BEATE GRAV BJERCKE, 36, og seks andre REDAKTØRER OG JORUNALISTER sitter rundt et møtebord. Foran dem står Tommy Brøske i uniform. Jorunn står i hjørnet bak ham. Et stort foto av huset i Sloraveien vises på en skjerm.

TOMMY BRØSKE
Vi må gå ut i fra at kidnapperne holder huset og familien under oppsikt og at pressens og politiets nærvær kan få alvorlige konsekvenser. Dette er en helt spesiell situasjon og politiet er nødt til å gjennomføre hele sin etterforskning i det skjulte. Nå må jeg be dere om å gjøre det samme.

Rommet er stille.

ERLEND
Så når deres etterforskere etterlyste en savnet skolejente ... var de egentlig ute etter vitneobservasjoner var fra den morgenen kvinnen forsvant?

Jorunn vender blikket mot Erlend, myser mot ham.

TOMMY BRØSKE
Vi setter pris på engasjerte journalister... Men med tanke på offerets liv og helse vil jeg be dere om ikke å skrive ett ord om saken.
(MORE)

TOMMY BRØSKE (CONT'D)
Og ikke vise dere i Sloraveien. Ikke banke på dører. Ikke snakke med naboer. Ikke fritte ut informanter. I det hele tatt: Jeg vil be dere om å være like forsiktige som oss.

Beate lytter oppmerksomt.

BEATE
Det er jo veldig uvanlig ...

TOMMY BRØSKE
Ja. Det er en uvanlig anmodning.

En REDAKTØR fra en av de store nyhetsmediene tar et skritt fram fra hjørnet hvor han har stått, og står nå rett bak Beate. Han er en dresskledd mann i førtiårene, snauklipt, dreven; han skjønner at dette er en forhandlingssituasjon.

REDAKTØR
Kriminelle handlinger er noe pressen plikter å rapportere om og behandle journalistisk.

Tommy kaster et blikk på Jorunn.

TOMMY BRØSKE
Ja, og det ønsker vi naturligvis også ... men det er unntak, det tror jeg vi er enige om, feks når medienes omtale kan sette liv i fare.

Beate kikker opp på ham, griper ordet igjen, som for å albue seg litt fram i diskusjonen.

BEATE
Og hvor lenge ...

Jorunn trer fram fra hjørnet.

JORUNN
Det er umulig å si, men vi jobber jo under et tidspress, her.

BEATE
Hvem er du igjen?

JORUNN
Etterforskningsleder Jorunn Lakke.

ERLEND
Men Brøske -

Både Brøske, Beate og Jorunn vender seg mot Erlend. *

ERLEND (CONT'D) *
- hvordan ser du for deg at vi skal *
få gjort *vår* jobb?

TOMMY BRØSKE *
Vi setter pris på at pressen *
respekterer situasjonen. Så - *
forutsatt, da, at dere ikke skriver
noe om dette før vi går offentlig *
ut med saken - så skal jeg sørge
for at dere spesielt blir holdt *
løpende informert underveis. Høres
det greit ut?

Nå løfter Erlend blikket. Gjennom glassdøren ser han ut i korridoren. Der ser han ministeren. Hun har fulgt med på Brøskes uttalelser og nå snur hun og går i retning av kontorene. Erlend ser etter henne.

205 **INT. OSLO, IKEA FURUSET - DAG** 205 *

Lys blinker i et juletre, plassert i hjørnet av et nesten for * perfekt oppholdsrom. Erlends samboer IDA VELUM, 32, ser på * går gjennom IKEA-utstillingen, videre, på vei mot * barneavdelingen. Ida stanser og ser seg rundt og får til * slutt øye på Erlend, omgitt av andre IKEA-kunder. Han henger * etter, somler av gårde med blikket ned i mobilen sin. *

IDA *
Skal vi gå videre eller? *

ERLEND *
Ja. Jeg kommer. *

Ida er allerede inne i barneavdelingen. Erlend sakker * akterut, med blikket ned i mobilen fremdeles. Vi ser hva han * ser: Et foto av Lisbeth og Tom Hagen, tatt en gang på tidlig * nittitall. Det viser ekteparet som sitter på en gressplen. De * er kledd i finklær, det er sommer, de ser i hver sin retning, * men det er en påfallende kald stemning i bildet. Erlend * klarer ikke å ta blikket vekk fra skjermen, og beveger seg * ned IKEA-gangen i sneglefart. *

IDA (O.S.)
Liker du denne?

Erlend kikker opp, men kan ikke se Ida. Hun har gjemt seg. *

IDAS STEMME *
Eller denne?

Erlend snur seg forvirret. Så dukker Ida opp bak sprinkelsengen, flirende. Vi kan så vidt se at hun er gravid.

IDA
Hva synes du?

Erlend legger armen rundt Ida.

ERLEND
Du er nydelig.

IDA
Å ja?

ERLEND
Se her.

Erlend viser henne mobilbildet av ekteparet Hagen. Ida himler med øynene.

IDA
Hva da? Det er gammelt.

ERLEND
Ja, ja, men ser du?

Nå ser vi bildet igjen, nært. Det er en merkelig stemning i dette bildet, en stemning av kulde og forsteinet fortvilelse, kanskje av et par som har kranglet, men biter sinnet i seg.

ERLEND (CONT'D)
Uttrykket i ansiktet hans, der du ikke ... Det er som om det allerede har skjedd.

IDA
Hva da?

ERLEND
Det som ...

Ida ler.

IDA
Hvor fant du det? Skulle ikke dere legge lokk på den saken?

ERLEND
Jo, jo. Jeg kan ikke publisere noe ennå, men jeg må jo drive med bakgrunn. Om noen dager blir alt dette offentlig uansett.

Ida dulter til ham.

IDA
Sprinkelseng?

ERLEND
Jeg lå i en sånn da jeg var liten.

Erlend kysser henne igjen og putter mobilen i lomma.

206 **EXT. SMÅBRUK HADELAND. DAG** 206

Erlends bil - en gammel stilig Mercedes - kjører opp foran et nedslitt og forlatt lite småbruk som ligger ved en gammel toglinje. Vinduene er knuste eller spikret igjen. Hagen er full av snø. Sollyset glimrer i det hvite. Vedskjulet er ramlet halvveis sammen.

Erlend kommer ut av bilen. Erlend står i noen sekunder helt stille på plassen og tar inn forfallet; her levde det en gang en familie. Han ser til siden: der ligger det en nybygget enebolig foran en låve, et større bruk. En hest går i en innhegning. Damp står fra mulen. På trammen foran eneboligen står en eldre mann og drikker en kopp kaffe fra et krus. Han har en caps på hodet og myser mot Erlend. Foran mannen står en snømåke som han åpenbart har tenkt å ta i bruk.

207 **EXT. HAGE. DAG** 207

Erlend går gjennom en port og opp gjennom en gang hvor det er strødd med grus. GAMLINGEN som står på trammen og drikker kaffe rører seg ikke, bare følger den fremmede karen med blikket. Erlend kommer helt bort til ham.

ERLEND
Unnskyld at jeg trenger meg på.

GAMLINGEN
Står du og ser på den rønna.

Erlend smiler.

ERLEND
Jeg er journalist. Jobber med en sak for økonomiseksjonen. I Nyhetsavsien. Tom Hagen.

Det lyser opp i gamlingens øyne.

GAMLINGEN
Å ja. Guttungen.

ERLEND
Unnskyld.

GAMLINGEN
Tom. Han bodde der. Jeg husker ham. Han var vel en ni-ti år yngre enn meg. Men jeg husker ham. Seig liten pjokk. Det var en hel huag av dem. Vet du. Der borte. Tolv søsken. Men jeg husker Tom. Det var han som ble rik.

Erlend ler.

ERLEND
Faren min kom fra et liknende sted, borte på Vestlandet. Karrig lite småbruk. Han ble advokat. Inne i byen. Klassereise.

GAMLINGEN
Hva?

ERLEND
Kan du si noe om Tom da?

GAMLINGEN
Han som ble rik? Nei. Hva skal jeg si. Det var en tøff oppvekst, det, vet du. Mora - Rakel - døde tidlig. Ute i vedskjulet der. Hjertet stanset. Han var bare guttungen da. De hadde lite penger. Men de klarte seg. Guttungen der var en tøffing. Så ham ikke på mange år. Men en dag kom det i avisa at han var blitt rik. Hva var det han drev med da?

ERLEND
Strøm.

Gamlingen mumler noe for seg selv. Erlend ser opp. I snøen foran det sammenraste vedskjulet står det en guttunge, TOM, 11, tynnkledd, mager. Han har et steilt blikk. En hyssingtråd rundt halsen. Han holder en hånd opp i luften for å skygge for det skarpe vinterlyset. Vi ser det skarpe blikket hans gjennom fingrene.

208 **INT. LILLESTRØM POLITISTASJON, 9 JANUAR 2018 - DAG** 208

Misfornøyd mumling. Helle, Erlend og fotografen Daniel står midt i en klynge av journalister og pressefolk fra hele Norden. Det er 30-40 mennesker som står tett i tett i trappene som leder opp til metalldøra i andre etasje.

Utenfor dørene står TO UNIFORMERTE POLITIFOLK klare til å sluse pressefolkene inn. Svetten pipler fram på Erlends panne, han ser plaget ut. Han ser rett inn i Helles ansikt. *

HELLE *
Hvor lenge har vi stått her? *

ERLEND *
Vi skal ha barn.

HELLE
Hva? *

ERLEND
Ida og jeg. Hun er gravid. Så.

Helle ser himmelfallen ut - så slår hun armene rundt ham i en spontan klem. JOURNALISTEN som står over dem snur seg og Erlend blir litt flau over Helles spontanitet. * * *

ERLEND (CONT'D)
Rolig, tiger. Det har ikke skjedd ennå. *

Helle slipper ham, men stråler fortsatt av glede. *

HELLE
Det blir bra for deg. *

Erlend smiler litt forundra. *

210 **INT. LILLESTRØM POLITISTASJON, PRESSEROM - DAG** 210 *

Erlend står i døråpningen og ser inn i det proppfulle presserommet hvor journalister fra hele Norden, politifolk og lokalpresse nå er sluppet inn. Politisjef Tommy Brøske er i gang med sin uttalelse. * * * *

TOMMY BRØSKE (O.S.)
Det er fremsatt både krav om løsepenger og alvorlige trusler i saken. Politiet har rådet familien om ikke å innfri kravet. *
Gjerningspersonene har valgt en digital platform som i svært liten grad muliggjør kommunikasjon. Det har til nå ikke kommet livstegn fra fornærmede, Anne-Elisabeth Hagen. Som det allerede fremkommet i media er hun ektefellen til den lokale forretningsmannen Tom Hagen. * * * * * * * *

Erlend kikker bort på Helle. *

ERLEND
Burde ikke han være her, for å holde en appell eller noe? *

KLIPP TIL:

211 **EXT. DATTERENS HUS. LØRENSKOG. ETTERMIDDAG** 211 *

Helle og Erlend går fra Erlend sin gamle bohemske Mercedes opp foran en nybygget enebolig på Lørenskog. Et nytt boligelt, her, med rette plener og gjerder og postkasser. Helle stanser. Børster snø av postkassa og leser.

HELLE
Hagen.

Erlend nikker går gjennom en korridor i snøen, fram til en enebolig og en massiv dør i tre. Han nøler et øyeblikk før han ringer på. Helle og Erlend ser på hverandre. Tom Hagen åpner døra og kikker ut. * * * * *

ERLEND *
Erlend Moe Riise. Nyhetsavisen. Min kollega Helle Dalen. Jeg har vært i kontakt med din bistandsadvokat, Svein Holden, men ... * * * *

Tom lukker døren før Erlend har avsluttet setningen. Erlend ser forbauset på den lukkede døren. Og deretter bort på Helle. Så ringer han på igjen. Det går noen sekunder. Så åpner Tom døren igjen, ser på Erlend med en steil mine. * * * *

HELLE
Johan Olav Koss.

Tom Hagen ser på henne.

TOM HAGEN
Hva?

HELLE
Var ikke du med og hjalp ham fram, som en mentor, mot olympiaden i - 94. Du er skøyteløper selv.

TOM HAGEN *
Ikke på den måten. *

HELLE
Men du har gått noen ti tusen metre.

Tom trekker på det, beskjeden.

TOM HAGEN
Det er ikke noe å snakke om.

Han ser på Helle med et lite smil. Så lukker han døra, med et raskt, nesten hatefullt blikk på Erlend.

De går litt fortumlet ned mot bilen igjen. Helle smiler litt for seg selv.

HELLE
Hva hadde du tenkt til å spørre ham om?

Erlend stanser ved bilen, ser på henne med en distre mine.

ERLEND
Jeg hadde tenkt til å spørre om ...
Men jeg fikk svar altså.

HELLE
På hva?

ERLEND
På hva slags type han er.

HELLE
Å ja?

Erlend løfter blikket, hemmelighetsfull.

209 **EXT. P-PLASS LILLESTRØM POLITISTASJON - SKUMRING .** 209 *

Erlend står alene i snødrevet på parkeringsplassen foran Lillestrøm politistasjon. Ved siden av ham står en mørkeblå Volvo stasjonsvogn som han har identifisert. *

Igjen kommer Jorunn Lakke gående mot ham, denne gangen gjennom snøen. Hun går helt opp til ham. * *

JORUNN
Igjen, Moe Riise? Du er en av de som ikke gir seg.

ERLEND *
Hvorfor nå? Hva har skjedd? *

Jorunn nøler. I bakgrunnen kjører en bil opp mot dem. Lysene sveiper over ansiktene deres. *

JORUNN *
Ingenting. *

ERLEND *
Dere får ikke noe ut av *
vitneforklaringene. Du er redd det *
har gått for lang tid. *

Jorunn ser skrått på ham, han har et poeng.

JORUNN *
Det vil alltid være en utfordring. *

ERLEND *
Nå trenger dere media. Fokus. *

Bilen stanser og vinduet blir sveivet ned. Micael ser ut på dem. Han betrakter Erlend, skeptisk.

ERLEND (CONT'D) *
Men da må du gi oss noe. Samtalene *
med kidnapperne. For eksempel. Hva *
er blitt sagt? *

Jorunn ser alvorlig på ham. En beat. *

JORUNN *
Ikke noe. Det finnes ingen *
samtaler. Absolutt ingenting. *

Erlend ser forundret på henne. *

212 **INT. GAMLEBYEN, ERLENDS HJEM - KVELD** 212 *

Erlend står på kjøkkenet og setter inn i oppvaskmaskinen * etter middagen. Gjennom kjøkkendøren ser vi inn på stuen hvor * Ida ligger på sofaen og ser på Dagsrevyen, et innslag mot den * korrupsjonssiktede politimannen Eirik Jensen. I det Erlend * plukker opp tallerknene plinger mobilen hans som ligger på * kanten av bordet. Han stanser, plukker opp mobilen, ser på * skjermen. En tekst kommer opp på siden av bildet mens Erlend * leser. *

*"Hagen-familien mottok den 16 januar denne meldingen fra * *kidnapperne: "Dårlig tid, fort eller hun vil dø."* *

Erlend ser skeptisk på mobilen. Så prøver han å ringe * tilbake, men får inget svar. Han skriver en sms: *

"Hvem er du?" *

Han ser på mobil-skjermen. Intet svar. Det kommer noe * målrettet, steilt i blikket hans nå, og han skriver igjen: *

"Kan vi møtes?" *

AKT TO *

213 **INT. NYHETSAVISEN, KRIMREDAKSJONEN - DAG** 213

Redaksjonsmøte. Krim-redaksjonen sitter rundt et avlangt bord;det er 6 kvinner og menn i ulik alder, garvede journalister og unge aspiranter. På bordet ved siden av Beate ligger en bunke papiraviser. Beate ser utover redaksjonen med et intenst, oppglødd blikk, som

Fra bunken med papiraviser som ligger ved siden av henne på bordet begynner hun å legge forsidene utover ...

BEATE
VG, Dagbladet, Aftenposten, Dagsavisen ...

En etter en blir foridene slangt på bordet framfor henne. Det er KRIGSTYPER og BILDER av Lisbeth og Tom, det "mystiske" huset i Sloraveien.

BEATE (CONT'D)
Vi har aldri hatt en liknende krim-sak i Norge. ALDRI. For denne redaksjonen - FOR OSS -

Hun ser ut over dem.

BEATE (CONT'D)
- blir dette den virkelige svenneprøven. Husk på AMBISJONENE våre, ikke sant - vi skal UTFORDRE de største mediehusene på krim, og da, dere, da må vi opp på hesten, vi trenger flere HELT UNIKE SAKER *
... *

HELLE (MUMLER) *
Det er 200 blodtørste journalister *
der ute ... *

Erlend ser på Helle med et anstrøk av bekymring. Beate overhører henne og plukker opp Nyhetsavisens forside. Det har foto av bistandsadvokat Svein Holden troskyldige ansikt og overskriften i fete typer: "*DÅRLIG TID*". *

BEATE *
Erlend fikk et tips om innholdet i *
kidnappernes melding til familien. *
Og saken viser hvilket press familien er under. VELDIG bra. Men. Lørenskog-saken er en HELT SINNSYK *
sak ...

Beate lar blikket gli over ansiktene rundt bordet. *

BEATE (CONT'D) *
- og vi trenger FLERE sånne - RASKT *
- og det jeg vil, er at vi
bestemmer oss for at i denne saken
skal vi være LEDENDE, vi skal bli
lagt merke til. Så nå må dere bruke
smartnessen og fantasien, dere,
finn ukjente vinkler, hypoteser,
muligheter, gå opp ukjente
korridorer, bank på den døra én
gang til. Erlend er kanskje vår *
mest erfarne, og dedikerte
krimjournalist. La den saken hans
være en inspirasjon - ok, dere - la
oss begynne å jobbe. *

Beate griper avisa med oppslaget om "DÅRLIG TID" og holder * *
den opp i lufta.

BEATE (CONT'D)
MER av dette. *

214 **INT. STUE. DOKUMENTARFILM - DAG** 214 *

Foran et vindu i en høyblokk sitter en mørkhåret kvinne i * *
begynnelsen av trettiårene. Hun er kledd i svart og har en * *
forseggjort tatovering på halsen. Ringer i ørene. Dette er * *
LEXIA. Hun myser mot kamera. Hun har et smalt, pent ansikt. * *
Blek hud. Intenst glimt i øynene. *

LEXIA *
De stjeler båtmotorer og biler. De *
er en kriminell mobil liga. De *
brukte en stjålet varebil den *
morgenen. Anne ble tatt hånd om på *
badet. Hunden ble låst inn i et *
skap. Varebilen kjørte helt opp *
foran inngangsdøren. De lot som de *
var håndverkere, derfor slapp Anne *
dem inn. De satte en bedøvelse på *
henne. Kanskje på hunden også? Så *
bandt de hendene hennes. De tok *
teip over munnen, lue over øynene. *

En beat. Lexia lukker øynene, som om hun forestiller seg * *
hendelsen. To sekunder, så åpner hun øynene igjen og ser i * *
gulvet, blunker, så ser hun rett inn i linsen igjen. *

LEXIA (CONT'D)
Hun ble lagt inn i varebilen. Så kjørte de ut på riksvei 159, østover. Jeg tror hun lever. De bor nær et vann. Liker å fiske. De holder henne fanget, der, i en kjeller. I et lite hus. De har våpen der. Det er flere menn. Derfor er summen så stor. De er fra Bulgaria eller Hviterussland. Tror jeg. De kjente området, Lørenskog. Håndverkere. Alle sammen. De har planlagt dette i lang tid. De er mellom 1.78 Og 1.85 cm lange. En av dem har skjegg, en har ikke. Vanlig kroppsbygning, men den ene har skjev rygg. Bilen var norskregistrert. De snakker med brytning. Handler på byggevarehus. Apotek. Bensinstasjoner. Og et eller annet sted handler de kvinnevarer. De prøver å holde Anne i live.

215 **EXT. BIL. DAG** 215

Den gråspettede fasaden til Futurum Næringsbygg. Erlends Mercedes står stille ved siden av veien, rett ved der de mørkkledde mennene fra overvåkningsvidoen stanset. I noen sekunder står bilen stille. Gjennom frontruta ser vi Erlend og Helle som kikker ned veien.

216 **INT. BIL. DAG** 216

Så kjører de i stillhet gjennom boligfeltet, mot Sloraveien. Erlend stanser bilen utenfor Sloraveien 4. Han kikker ned på dashbordet, på klokka.

ERLEND
Det tar ikke mer enn åtte minutter.

HELLE
Hva da?

ERLEND
Å kjøre fra jobben og hjem. Hvis Tom var så bekymret for Lisbeth den morgenen og ringte henne mange ganger, hvorfor kjørte han ikke bare hjem?

Helle ser på ham.

HELLE
Kjører du ofte hjem fra kontoret hvis Ida ikke tar telefonen?

Erlend ser kvikt bort på henne.

ERLEND
Jeg kunne jeg ha gjort, ja.

HELLE
Jeg ville ringt til Tord. Sikkert åtte ganger. Før jeg dro hjem. Jeg synes ikke det er noe rart.

De parkerer i Sloraveien og ser opp mot huset.

ERLEND
Tord er ikke 68 år gammel. Han går ikke hjemme alene i et stort hus. Du har ikke en formue på 1, 7 milliarder.

217 **INT. LØRENSKOG, SLORAVEIEN/LANGVANNET - DAG** 217

Erlend og Helle går ned den lille gangstien mot Langvannet. Det islagte vannet kommer til syne. En rød dykkerbil står parkert ved vannkanten. Ute på isen ser de et hvitt telt og 3-4 DYKKERE som gjør seg klare.

HELLE
Dette skulle de vel ha gjort dagen etter at hun forsvant ...

Erlend nikker distre. De stanser og har nå god sikt mot vannet. Erlend stirrer på det hvite teltet midt på vannet.

ERLEND
De kommer ikke til å finne henne.

HELLE
Hvorfor?

ERLEND
For riski å dumpe henne her, folk overalt her.

Helle ser tenksomt på ham.

HELLE
Jobbet ikke du på den saken på Stord - den kvinnen som ble borte.

Erlend ser på henne, rykker litt til.

ERLEND
Eh. Jo. Dung Tran Larsen.

HELLE
Når var det?

ERLEND
2007, 2008. Den mest omtalte krimsaken det året, stor sak.

Erlend ser utover isen, på politifolkene som står rundt teltet der ute.

HELLE
Fortell.

Erlend er stille i noen sekunder, det er tydelig at denne saken har festet seg i ham, *den* er ikke glemt.

ERLEND
En ung vietnamesisk kvinne forsvinner sporløst ute på Kjøkkelvik og det tar ikke lang tid før politiet mistenker at ektemannen er involvert. Så jeg reiser til Stord, da, for å dekke saken ...

En politikvinne kommer langsomt gående over isen, mot dem.

ERLEND (CONT'D)
Thi Phuong var 22 år gammel og kom til Norge fra Vietnam for å være sammen med denne fyren og ... Hun hadde nettopp født deres andre barn, men det var problemer i forholdet, hun ville ut ...

HELLE
Ja?

ERLEND
Etter noen måneder ble ektemannen, hans foreldre og bror pågrepet og siktet for drap. Ektemannen satt 13 uker i varetekt, men ... Politiets dykkere lette i ukesvis ute ved Rognesundet bro. (En beat.) Jeg var dønn sikker. Jeg *visste* at de hadde dumpet henne i sjøen.
(MORE)

ERLEND (CONT'D)
Og jeg tror at jeg fant fram til nøyaktig det stedet hvor det skjedde. Problemet var at de aldri fant noen kropp.

HELLE
Saken ble henlagt?

ERLEND
Til slutt, ja. Du vet hva de sier ... Hvis du holder kjeft og de ikke finner noen kropp er du *home free*.

Det går en rysning gjennom Helle.

HELLE
Det gjorde inntrykk på deg?

ERLEND
Kaldblodig drap på en ung kvinne. Ung mor. Og den jævelen går fri.

Ute på isen kommer politikvinnen nærmere, vi ser at det er Jorunn.

ERLEND (CONT'D)
Jeg var så sikker, vet du - denne saken den løser vi.

Helle ser forundra på ham.

HELLE
"Løser"?

Jorunn kommer helt bort til dem. Hun stryker håret vekk fra øynene med utsiden av hansken.

JORUNN
Her kan dere ikke stå. Blokkerer for utkjørselen.

Erlend nikker.

ERLEND
Ingen funn?

Jorunn svarer ikke. Et øyeblikk står de og betrakter hverandre.

ERLEND (CONT'D)
Noen siktet i saken?

Nå kommer svaret raskt og kontant.

JORUNN
Nei. Vær så snill og flytt dere litt lengre bortover hvis dere vil se på oss jobbe.

Hun går videre opp mot hjelpemiddelsentralen.

Helle og Erlend går motsatt vei, mot bilen. Det høres et pling fra Erlends mobil, og han plukker den opp. Fra den samme anonyme avsenderen kommer det opp en adresse, og navnet *Mannfred Hansen*.

218 **INT. BIL. MANNFREDS HUS** 218

Erlend sitter bak rattet og kjører i sin gamle Mercedes opp foran en enkel funkis enebolig et sted på Østlandet. Helle sitter i passasjersetet ved siden av ham. De ser opp mot huset.

HELLE
Jeg skjønner bare ikke greia?

Erlend tar ikke blikket fra huset framfor dem.

ERLEND
De deler greier de egentlig ikke skal dele.

HELLE
For at vi skal ... hjelpe dem å bygge en sak? *Det* er jo interessant i seg selv, da.

Erlend kikker advarende bort på henne.

219 **EXT. HUS. ØSTLANDET. DAG** 219

Erlend og Helle står på trappa foran huset. På dørskiltet står det *Mannfred hansen.* Erlend ringer på. MANNFRED, 70, åpner. Mannfred er en røslig kar i en røkejakke, med et varmt glimt i øyet. Et øyeblikk står de og ser på hverandre, så åpner han døra på vidt gap, og det ser inn i et bredt, skjeggete ansikt, et par skarpe brune øyne plirer ut på dem.

220 **INT. KJØKKEN. HUS. ØSTLANDET. DAG** 220

Erlend og Helle sitter på Mannfreds kjøkken, de drikker kaffe fra røslige krus i ulike farger. Det er et ryddig og rasjonelt kjøkken, men stilløst på en måte, preget av at dette er et ungkarshjem. Mannfred gnir seg bekymret over kjaken.

MANNFRED
Lisbeth, ja ... sosial. Blid. Glad jente. Glad i en fest. Livat.

HELLE
Du likte henne?

Mannfred ser kvikt bort på Helle og smiler.

MANNFRED
Alle likte Lisbeth.

ERLEND
"Familiekjær"? Alle sier det. Om henne.

MANNFRED
Ja. Ja. Sikkert. Glad i barna, så klart. Barnebarna. Men hun var glad i folk, Lisbeth.

Erlend ser avventende på ham. Sier ikke noe, nå, venter ham ut. Det er mer her. Så kommer det.

MANNFRED (CONT'D)
Men det var skjær i sjøen. Med én gang jeg hørte at Lisbeth var forsvunnet visste jeg at han hadde med det å gjøre.

HELLE
Hvorfor tenkte du det?

MANNFRED
Jeg vet hva Tom er kapabel til. Altså, det er problemer i alle ekteskap. Jeg hadde problemer i mitt også. Men ... Tom ville straffe henne.

HELLE
For hva?

MANNFRED
Hun ble litt forelsket, tror jeg. I -93. Tom var veldig sjalu. Han mente hun ble *tøsete* når hun drakk og han tvang henne til å signere ektepakten og han tvang henne til å begynne i AA, selv om hun ikke hadde noen sånne problemer, egentlig. Hun var bare glad i en liten fest.

Erlend dreier kaffekoppen i hånden. Er på nippet til å si noe, men Helle bryter inn.

HELLE
Ble ikke den ektepakten inngått på et tidspunkt, i -93, hvor Tom hadde store økonomiske problemer? Var det ikke for å spare henne for konsekvensene av en konkurs at han overførte alle verdiene til seg selv.

MANNFRED
Så hvorfor ble den ikke forandret etterpå? Da Tom ble milliardær? Nei da. Den pakten ble stående. Og Lisbeth, hun fikk ingenting. Etter 49 års ekteskap. Hvorfor tror du det var sånn? Det var Toms måte å holde henne nede på det.

Mannfred ser steilt på henne, men ordflommen stanser opp.

ERLEND
Du mener hun hadde fortjent mer?

Mannfred vender seg mot ham.

MANNFRED
Halvparten. Og hun kunne ha fått det også. Jeg vet at hun snakket med en advokat i Oslo, for ikke så lenge siden. Og fikk klar beskjed: Lisbeth kunne ha fått halvparten av den formuen.

En rødfarge har spredt seg over ansiktet hans. Nå trekker Mannfred seg litt sammen i stolen, griper om kaffekoppen og fører den til munnen.

ERLEND
Jeg skjønte at Tom oppsøkte deg.

MANNFRED
Jeg vet ikke hva han trodde. Men han kom på døra mi her. Truet meg. Og ...

Han biter seg i leppa.

MANNFRED (CONT'D)
Hver nyttårsaften i fem år ringte han meg. Og sa at han fulgte med på meg.

(MORE)

MANNFRED (CONT'D)
Og jeg tenkte, hvert eneste år, det er ikke noe å være redd for for, Mannfred, han kommer ikke til å gjøre meg noe, men da det nærmet seg nyttår, begynte jeg å tenke på det, nå ringer han, nå ringer Tom.

Forbitrelsen trekker over ansiktet hans.

MANNFRED (CONT'D)
Så ... derfor visste jeg hva som var skjedd, ikke sant... da Lisbeth forsvant.

221 **INT. BIL, ØSTLANDET - DAG** 221

Erlend og Helle sitter i bilen, på vei tilbake til Oslo. Erlend kjører. Helle fikler med en pakke tyggis. Hun får åpnet den, putter en i munnen, rekker pakken til Erlend. Han rister på hodet, vil ikke ha. Helle tygger tenksomt på tyggisen. De passerer en bensinstasjon.

ERLEND
Det er mørkt dette her.

Helle ser rett framfor seg, på veien.

HELLE
Jeg vet ikke helt hva det er. Noen er mer sjalu enn andre. Det gjør deg ikke til morder.

Erlend gjør en grimase.

HELLE (CONT'D)
Hva tenker du?

ERLEND
At en person som hver nyttårsaften i fem år ringer for å legge igjen en truende melding ... er en person som ikke glemmer. Som planlegger. Hevn. Over tid.

Helle myser mot ham.

HELLE
Hvis det i det hele tatt er sant.

ERLEND
Hva mener du?

HELLE
Vi har bare Mannfreds ord på at det virkelig var sånn - kanskje Tom ringte ham, men vi vet ikke hva som ble sagt og vi vet ikke hva han ville med de samtalene.

ERLEND
Du tror han lyver?

HELLE
Kanskje Tom ville ha beskrevet det på en annen måte. Som ville ha fått oss til å tenke: Ja, det var kanskje ikke så rart.

ERLEND
Tom vil ikke snakke med oss.

HELLE
Nei, og det skjønner jeg. Men er det ikke litt rart at politiet liksom sender oss opp hit for å ... jeg svet ikke ... skal vi liksom bygge opp et slags *bilde* av ham som ... Nei, jeg vet ikke.

De kjører langs Tyrifjorden. Vannflaten der ute.

HELLE (CONT'D)
Hva om det var omvendt? Mannfred var litt forelska i Lisbeth. Og sjalu på Tom. Kanskje Mannfred bare sier alt dette fordi Tom ydmyket ham en gang i tiden og nå vil den gamle fitteprinsen der inne ta hevn.

Erlend rister på hodet med et skjevt smil.

ERLEND
Du er god på å snu ting på hodet. Men se på mønsteret. Som ligger bak. Når Tom åpner døra for oss og vil snakke om skøyter, men ikke *noe annet*, blikket hans der, det er sånt jeg legger merke til, små detaljer, som sier noe om personligheten, kontrollbehovet, anstrøket av paranoia, jeg har sett det der før, det er noe manisk.

HELLE
Legger du mye inn i det eller?

ERLEND
Hvis det bare var det, ja, men se på hvordan han har drevet forretningene sine, se hvor lukket han er, hvordan han prøver å kontrollere henne, se på ektepakten, den er nesten utforma som en *straff*. Som om han vil hviske henne ut. Og jeg mener, som *kvinne,* synes vel du også at den virker totalt føkkings urimelig.

HELLE
Som *kvinne*? Jeg vet ikke. Den er nesten tjue år gammel, den ektepakten. Den ble skrevet i en annen tid.

ERLEND
Den ville ikke ha holdt i retten. Lisbeth kunne fått halvparten.

HELLE
Hvis hun søkte skilsmisse. *Hvis* det ble en rettssak. Er det ikke tynt?

ERLEND
Et ekteskap som har vært vanskelig lenge. Det ligger noe å ulmer, der. Og så får han nyss om at hun vil skilles. Han kan miste halve formuen. Kvinner er blitt drept for mindre.

De ser ut på veien. De står steilt på sitt begge to. En trailer passerer dem med en rumlende lys. Så kjører de ut på en slette. Ingen biler kommer i mot. Skyer samler seg i horisonten.

222 **INT. HELLE OG ERLENDS KONTOR. NYHETSAVISEN. KVELD** 222

Erlend sitter alene på kontoret han deler med Helle. Skrivebordene er satt mot hverandre og dominert av store skjermer. På veggene er det satt opp gule post it lapper med stikkord, et foto av huset i Sloraveien, det er i begynnelsen av saken ... På den store skjermen sin ser Erlend ser på et foto av Lisbeth Hagen, hun står i hagen i Sloraveien og kikker skrått bort på fotografen med et litt hemmelighetsfullt blikk. Erlend ser på bildet, som frosset fast. Svakt hører vi lyden av en kvinnestemme, utydelig, en bølgende melodisk uro i stemmen.

223 **INT. P-HUS UNDER NYHETSAVISENS LOKALER. KVELD** 223 *

Erlend går gjennom det skitne, støvete parkeringshuset under Nyhetsavisen. Han setter seg inn i Mercedesen. *

224 **INT. BIL. P-HUS. KVELD.** 224 *

Erlend sitter urørlig bak rattet. Et pling høres. Han ser ned på mobilen. Erlend lytter til en stemme: *

STEMMME *
Kan ikke sende info. Følg instruksjoner nøye: Legg igjen mobilen på jobben. Ta t-banen til Ellingsrudåsen ... *

KLIPP TIL: *

225 **INT. T-BANE. KVELD** 225 *

Erlend sitter på t-banen. Det er sent, trøtte ansikter på vei hjem fra byen. *

226 **INT/EXT. ELLINGSRUDÅSEN T-BANESTASJON/BIL - DAG** 226 *

Gjennom en halvmørk undergang på en t-banestasjon. Nesten folketomt her. Erlend kommer ut fra Ellingsrudåsen t-banestasjon. I lyset fra gatelykta orienterer han seg - *

STEMME *
Bil med reg nr DR 28433 står i Edvard Munchs vei... *

Erlend nærmer seg en bil som står parkert ved skogbrynet. Han går saktere - ser registreringsnummeret. Han åpner bakdøren. *

STEMME (CONT'D) *
I baksetet ligger det en konvolutt. *

Erlend griper konvolutten. Tar den lukker bildøren og snur og går tilbake med konvolutten på innsiden av jakka. *

227 **INT. KONTOR. NYHETSAVISEN. NATT** 227 *

Nattmørkt utenfor vinduene. Erlend er alene på kontoret. Det er ingen andre i hele redaksjonslokalet. Erlend søker på reg nummeret DR 28433: *Ingen kjøretøy registrert med det nummeret.* *

Han ser ned på en kopi av *Trusselbrevet* som ligger på skrivebordet framfor ham: det maskinskrevne arket med bokstaver i caps lock:

BEKREFT AT DU VILL BETALA AFTER 1 ELER 2 UKE? VI MISTER IKKE TID. VI DREPER ANNE-ELISBATH OG FORSVIN. KOMINIKATION KODE SOM DU VILL BRUKE:- SEND SUM FOR Å KOMUNISER MELDING.

Erlend står ved vinduet på det lille kontoret. Han ser ut av det mørke vinduet: Ned i en sjakt. Et rektangulært sluk som løper fire etasjer helt ned mot gateplan, der nede lyser det gult i et vindu, et blafrende lys.

STEMME
Det er en villedning.

Erlends øyne i lyset skrivebordslampa. Nå ser vi at han har air pods.

ERLEND
Hva mener du?

STEMME
Språpkekspertene sier det samme. Brevet er skrevet på en måte som skal skjule at den som skriver egentlig har mye bedre norskkunnskaper enn han later som.

Erlend ser forbauset framfor seg.

STEMME (CONT'D)
Èn hypotese går ut på at dette ikke er en kidnapping.

Erlend står ved vinduet; følger det blafrende lyset fra sjakten med øynene.

STEMME (CONT'D)
Drap. Kidnappingen er satt i stand for å villede oss. Brevet er bare et forsøk på å skjule hvem som står bak.

ERLEND
Hva sier språkekspertene?

STEMME
En person med gode norskkunnskaper.

ERLEND
Nordmann?

Erlend lener seg mot vinduet. Lyset som blafrer der nede. Idet samme er stemmen borte.

AKT 3

229 **INT. NYHETSAVISEN, MØTEROM - DAG** 229

Nært ser vi Trusselbrevet ... Erlend sitter overfor RUTH SANDEMOSE, en 59 år gammel språkekspert med kritthvitt hår satt opp i en stram hestehale. På veggen over henne ser vi deler av trusselbrevet blåst opp - en passasje er uthevet ... *POLITI DÅRLIG VÆRE DISKRE SPESIELL NÅR DE LETTE EFTER PERSON*

SPRÅKEKSPERTEN
... her ser vi det samme: setningen er klippet opp for å få syntaksen til å virke hjelpeløs ...

På veggen bak henne kommer det opp en ny setning: *EN NORMAL REAKTION VILL VÆRE Å RINGE POLITI SÅ DEM KAN HJELP FINNE HENNE*

SPRÅKEKSPERTEN (CONT'D)
... men feks bruken av "å" tyder på et godt kjennskap til norsk. I hele brevet er det gjennomgående en rekke norske uttrykk og idiomer som ikke er vanlig på svensk eller engelsk. Et annet eksempel er utrykket "husk dette". Det brukes ikke på svensk, og vitner om at du har norsk som førstespråk. Det er også flere språklige vendinger som gjør at jeg tror skriveren er en person som er født før 1960.

Erlend ser nysgjerrig på henne.

ERLEND
Før 1960?

Ruth ser skrått på ham, med et lite smil i munnviken.

SPRÅKEKSPERTEN
Språket er som et DNA, vet du. Det kan avsløre hvem du er, hvor du kommer fra, omtrent når du er født. Det kan si noe om utdanning og arbeidserfaring, din identitet. Og selv om du prøver å skjule det, vil det sive igjennom.

231 **INT. HELLE OG ERLENDS KONTOR - DAG** 231 *

Erlend og Helle sitter midt i mot hverandre ved skrivebordene sine. Opp ei hjørnet av rommet går tv-skjermene varme med ulike nyhetsinnslag; I saken mot den korrupsjonstiltalte politimannen Eirik Jensen har fagdommerne satt juryens kjennelse til side (28.1). På TV-skjermen sier nyhetsankeret:

NYHETSANKER
Mer krimstoff ...

Vi ser et bilde av Tommy Brøske. Erlend griper fjernkontrollen, og skifter tilbake til Tommy Brøskes ansikt og skrur opp lyden:

TOMMY BRØSKE
... heller ikke denne uken har motparten sendt noe livstegn.

Erlend kikker bort på Helle.

TOMMY BRØSKE (CONT'D)
Dersom man kidnapper et menneske og fremlegger et krav om løsepenger, så er det naturlig å tenke at man vil ha kravet innfridd. Jeg vil ikke si hva jeg tenker, men politiet konstaterer at det ikke har kommet livsbevis, selv om motparten flere ganger er blitt bedt om å komme med det.

HELLE
Vil ikke si hva han tenker?

Hun ser bort på Erlend. Erlend svelger.

232 **INT. NYHETSAVISEN, BEATES KONTOR - DAG** 232

Nyhetsredaktøren, Beate, sitter bak det store skrivebordet sitt. Foran seg på skrivebordet ligger en kopi av trusselbrevet fra Sloraveien. Beate ser på Erlend uten et snev av medlidenhet.

BEATE
... du ventet i fire dager med å fortelle meg noe?

ERLEND
Jeg ville bare sjekke ektheten.

Beate ser granskende på ham.

BEATE
Ingen noe sololøp, Erlend.

ERLEND
Greit.

Helle kikker bort på trusselbrevet.

HELLE
Hva *vil* de med å gi oss brevet?

ERLEND
Vise oss litt av det som skjer bak lukkede dører. Vi var stengt ute i ti uker, nå åpner de litt, det er alt.

Helle betrakter Erlend, tror ikke helt på naiviteten.

BEATE
Så de jobber med at alt sammen er en set up, en villedning?

HELLE
Det betyr: Ektemannen. Tom. Og nå vil de bruke oss til å bane vei for sitt syn. Jeg synes bare - jeg mener - er ikke dette bare insinuasjoner?

Helles innvending faller for døve ører. Beate klarer ikke å holde blikket vekk fra brevet som ligger under henne.

BEATE
Hvis politiet har endret hypotese er det stort. Ingen andre som sitter på dette?

ERLEND
Nei.

BEATE
VI HAR DIN KONA ... Stilen, tonen. Det er noe FØKKINGS uhyggelig med hele greia.

Helle klarer ikke å skjule sin avsmak.

HELLE
Publiserer vi dette?

Beate ser målløs på henne.

BEATE *
her er vi først ute. Klart vi skal *
publisere det. Litt etter litt.

Helle ser stivt på Beate; det er ikke hennes kopp med te, *
disse hestehandlene, men Beate formelig skinner. *

ERLEND
Først presentasjonen. Reaksjonene.
Så analysen. Så uenigheten.

Beate nikker, plukker opp trusselbrevet fra bordet. Ser bort på de to journalistene.

BEATE *
Hva faen venter vi på? Dette skal *
på Lørdag morgen!

INT. KONTOR. SEN KVELD.

Igjen ser vi utover et tomt redaksjonslokale. Mørke utenfor vinduene. Erlend sitter krumbøyd over tastaturet og hamrer løs. Han har sittet sånn noen timer. Skrivebordet flyter over av papirer, kaffekopper, laptoper, post-it lapper, foto. Det er sent.

Helle kommer gående gjennom den tomme redaksjonen med to kopper kaffe i hendene. Hun setter den ene foran Erlend og setter seg ned foran sitt bord, åpner maskinen. Hun ser: Morgensdagens forside: En Montasje av utklipte, truende ord: KONA. I LIVE. POLITI. KRYPTO. REAKTION. BETALA. DØD. Hun snur seg mot Erlend.

HELLE
Nå kom det fra desken.

Erlend stanser og bråsnur seg mot Helles maskin. I noen sekunder tar han inn forsiden. Så brer et smil seg i ansiktet hans.

ERLEND
Bra jobb.

Helle nikker og tar en slurk kaffe, men skjærer en grimase. Hun setter koppen fra seg.

HELLE
Jeg klarer ikke mer kaffe. Er du ferdig?

ERLEND
To minutter. Bakgrunnsaken din ble bra.

HELLE *
Takk. Jeg går hjem. Dere kommer i *
morgen? *

Erlend ser opp på henne og smiler.

ERLEND *
Klart vi kommer. Tar med vin. Jeg *
må jo få møtt han derre typen din, *
filmskaperen. *

Helle nikker, trøtt. *

HELLE *
Tord. *

EXT. LØRENSKOG, METRO SENTER, MORGEN

Fra en varebil slenger ET PAR HENDER en bunke med AVISER pakket inn i plast ned på trappen foran inngangsdørene. Nært ser vi: FORIDEN PÅ NYHETSAVISEN.

EXT. GRUNERLØKKA. OSLO

Rødglødende skumring over Sofienbergparken.

234 **EXT. HELLES LEILIGHET, GRUNERLØKKA - KVELD** 234 *

Fra bakgården ser vi inn på en opplyst stue hvor et middagsselskap har gått inn i post-dessert-fasen, vinflaskene kommet på bordet og påstandene sitter løst. Vi skimter to menn rundt bordet, og hører lyden av en kneggende latter.

235 **INT. GRUNERLØKKA, HELLES LEILIGHET - KVELD** 235

Vi følger Ida gjennom et stort, rotete, koselig kjøkken. Hun er kledd i en stilig buksedress, mamma-størrelse, og har et fargerikt sjal over skulderen. Det stråler av henne, men hun føler seg liten, utafor, plutselig kjenner hun på denne følelsen av at det unge, frie livet allerede er over ... I bakgrunnen ser vi inn på en spisestue hvor Erlend tydeligvis er inne i en monolog hvor han bretter ut en eller annen sak for en Tord som lytter, halvt smilende, halvt undrende. De holder på å bli fulle.

Ida åpner døren til kjøleskapet og plukker ut en flaske Farris. Idet hun lukker kjøleskapsdøren ser hun ut på balkongen hvor Helle står og røyker. En stråle av røyk skytes fra munnen hennes ut i vintermørket.

Ida sukker og åpner døren ut til balkongen.

236 **EXT. GRUNERLØKKA, HELLES LEILIGHET - KVELD** 236 *

Ida myser bort på Helle med et lite smil i munnviken, hun lukker døren bak dem. Hun ser på Helle med et mykt, nesten lengselsfullt blikk.

IDA
Festrøyker? For du røyker ikke til vanlig?

Helle smiler hemmelighetsfullt og tar et langt drag av sigaretten, småfull. *

HELLE *
Nei. Men det er 50% av nytelsen ved å drikke vin. *

IDA
Jeg også. Var.

Ida ser misunnelig på henne. Helle legger hodet på skakke, oppfatter melankolien hos Ida. *

HELLE
Ikke nå lenger. *

IDA *
Jeg kjenner ikke meg selv igjen. *
Graviditeten har gjort meg til en bitch. Jeg går og leter etter andres mangler og moralske feil, fordømmer dem til helvete fordi jeg selv må leve under dette umenneskelige biologiske tyranniet. *

HELLE
Pøh. Du stråler. *

Ida smiler kokett, liker å høre det.

IDA
Du vet hva vi kaller det? *The Shining*.

Helle smiler.

IDA (CONT'D)
Få bomme et lite trekk av deg da.

HELLE (STRENGT)
Bare ett.

Helle rekker henne sigaretten og Ida inhalerer med lukkede øyne, stor nytelse. *

237 **INT. GRUNERLØKKA, HELLES LEILIGHET - KVELD** 237 *

Nært ser vi Erlend som skjenker vin i glassene, Ida trekker sitt glass til seg med et smil.

IDA
Jeg drikker *alkoholfri vin*, her. *

Erlend fyller glassene til randen og bøyer seg fram og vil kysse henne midt på munnen, men Ida vender ham kinnet. Vil ikke at han skal kjenne lukta av røyk.

IDA (CONT'D)
... for at barnet vårt ikke skal få en alvorlig hjerneskade. Ikke sant?

ERLEND
Min dronning. Apropos hjerneskade.

Han drikker vin. Helle og Tord, 29, ser avventende på ham. Tord er en wanna-be filmskaper med innrammede briller og smale koteletter. Han er kledd i en fargerik Hawaii-skjorte, * men egentlig er han en ganske staut kar fra Gran, bondesønn som har forvillet seg inn til Oslo og havna på Grunerløkka hvor han prøver å slå seg opp i en verden han dypest sett forakter.

Erlend setter vinglasset fra seg.

ERLEND (CONT'D) *
Hvis PST har rett og justisministerens kone virkelig har iscenesatt en bønsj med falske aksjoner mot boligen deres på beste vestkant, satt fyr på bilen og skrevet "Rasisit" på husveggen, og * så videre, bare for å ta hevn over en teaterforestilling hun ikke likte ... Tenk hva hun skal sinnsyke greier ville vært i stand til da, hvis noen virkelig fornærma * henne.

Helle ser på ham med et smil. Hun er kledd i en dritlekker * rød kjole og ser veldig bra ut i kveld, hun legger hånden på skulderen til Ida, selv om de ikke egentlig kjenner * hverandre. Ida smiler, hun liker Helle. *

Tord åpner en ny flaske vin. Vintrekkeren skrues ned i korken. Plopp.

IDA
Når ble det egentlig sånn at folk med alvorlige personlighetsforstyrrelser fikk dominere nyhetsbildet; begynte det med Trump, eller har det vært en gradvis utvikling? *

Helle drikker vin. Hånden hennes rundt rødvinsglasset. *

HELLE
Etter at jeg kom til krim ser jeg potensielle forbrytelser over alt. Hele verden likner et galehus. *

IDA
Hvor var det du var før?

HELLE
Kultur.

Ida hever øyenbrynene, Helle har tatt et skikkelig karrieresteg.

IDA
Hva var det han sa, den oransje Trump-smurfen? At vindmøller er kreftfremkallende? Det er visst *100% sant.* *

Tord skjenker mer vin i Erlends tomme glass. Så til seg selv. * Tord vil gjerne si noe. Det har bygget seg opp i ham. *

TORD
Det var noen her forleden som skrev at Sannheten - med stor S - har dødd og at offentligheten er blitt en teaterscene hvor en hvilken som helst påstand kan bli sann bare den ytres høyt nok.

Erlend hever glasset. Nært: Den røde vinen i glasset.

ERLEND (ROPER) *
Skål!

IDA
Alle snakker med utestemme.

ERLEND
Bortsett fra Tom Hagen.

Ida ser forbauset på ham.

IDA
Jeg har ikke hørt ham si ett ord.

ERLEND
Han er den tause typen.

Tord smaker på vinen. Liker den.

TORD
Tom er det gamle Norge.

ERLEND
At hva da?

TORD
Tradisjonene ...

ERLEND
Tradisjonene?

TORD
De står for fall.

ERLEND
Er du høyrerradikal eller?

Tord smiler. Han skjenker mer vin i glasset til Helle som nå også er tom. Nært av vinflaskens tut; vinen som strømmer gjennom den grønne glasset.

TORD
Senterpartiet. Jeg kommer fra bygda.

ERLEND
Du kødder med oss.

TORD
Nei. Tom Hagen. Hvem er han? Taus. Sparsommelig. Beskjeden. Ikke en sånn flashy nyrik narsissist. Kjører en bulkete Citroen Picasso. Bor i det gamle huset i Sloraveien. *Veldig* spartansk for en milliardær. Og hele familien; det gir meg en følelse av det gamle gode Norge, gamle kjønnsroller, nøysom livsstil, blid husmor, far er et arbeidsjern, sitter i godstolen, leser avisa, aner ikke hva en app er, regner på strømpriser med blyanten sin, bruker ikke et øre mer enn nødvendig. Er det ikke dette vi har beundret, som nasjon.
(MORE)

TORD (CONT'D)
Er det ikke dette vi kommer fra? Den sparsommelige, mutte nordmannen. Vi var gjerrige nisser som likte oss inne i skyggene i skogen. Vi var ikke opptatt av nymotens greier. Duppeditter og sladder og dritt. Vi ønsket å være som Tom. Og Anne Elisabeth. Hun som holdt familien samlet. Moren fra en svunnen tid. Hun vi alle savner. Som vi så gjerne skulle hatt. Blid og god og sosial og varm og nyrørt blåbærsyltetøy og vafler og valper og slektstreff og barnevakt og ...

ERLEND
Utroskap og trusler og alkoholisme.

TORD
Rykter! Ondsinna sladder. Ikke tro det du leser på nettforum. Eller har du andre kilder?

Erlend svarer ikke.

TORD (CONT'D)
Folk mistenker Tom Hagen fordi vi hater de rike i Norge.

Han drikker vin. Ser på dem over kanten av glasset.

TORD (CONT'D)
Og *det* er spesielt, særlig fordi vi er et av verdens rikeste folk, likevel hæler vi ikke våre egne rike, men det vi har glemt er at folk som Tom Hagen er et ideal, han bygget dette landet, vi burde ære og hedre dette landets Tom Hagener, i stedet ser vi på ham som en tvilsom jævel, fordi vi hater oss selv og det vi har blitt, en metroseksuell cortado-gjeng med oljesleipe strebere som ikke lenger er istand til å respektere en ekte mann, en helt som Tom Hagen!

De ler. Erlend snur seg mot Helle.

ERLEND
Hvor fant du ham der?

Helle kysser Tord.

HELLE
I senterungdommen.

Mer latter. Mer vin skjenkes i glass.

ERLEND
Ok, det var en bra forsvarstale, Tord, men fyren er en ekte sosiopat. Bare så du vet det. Jeg kjenner dem igjen. Han er en kvinnehater. En konemorder. Og vi kommer til å avsløre ham og sperre ham inne.

Et øyeblikk er det stille. Tord dreier vinglasset i hånden, kikker bort på Erlend, et glimt av uro i ansiktet hans.

TORD
Jeg vet du er en god journalist, men ... er du ikke på villspor her?

Det gnistrer til i Erlends øyne.

ERLEND
Nei.

Tord bøyer av, ser i glasset.

TORD
Ok, skal vi danse?

Han griper mobilen som ligger på bordet. Nå skrur han opp Kvelertaks *Mjød* på full guffe.

Erlend reiser seg, litt motvillig, men da han ser at Helle og Ida allerede danser, kaster han seg ut i det.

Og så danser de, villt & hemningsløst, alle sammen, Tord, Erlend, Helle og Ida.

238 **INT. SOVEROM. NATT** 238

Ida og Erlend ligger i sengen. De er slitne etter festen, ligger tett inntil hverandre. Snakker lavt, kjærlig, småfulle og trøtte.

IDA
Hvorfor er alle så opptatt av ham. Tom.

Erlend har lukkede øyne.

ERLEND
Han er faren.

IDA
Til hvem?

ERLEND
Alle.

Ida himler med øynene.

IDA
Din far da?

ERLEND
Drittsekken?

IDA
Ja.

ERLEND
Du mener jeg har et sykelig oppheng i Tom Hagen på grunn av min egen far?

Ida smiler.

ERLEND (CONT'D)
Jeg tror heller det er sånn at jeg gjenkjenner en psykopat og en misogyn jævla koneplager når jeg ser en.

Ida bøyer hun seg fram og kysser ham.

IDA
Ok. Men snart er du en selv.

ERLEND
En hva?

IDA
En pappa.

Erlend smiler og lukker øynene. Nå lukker Ida også øynene. Dagslyset siver inn gjennom gardinene utenifra.

239 **EXT. LILLESTRØM POLITISTASJON - DAG** 239

Erlend står foran Lillestrøm politistasjon sammen med fotografen Daniel. Daniel tar bilder. Under dem ser vi: Tom Hagen og Svein Holden kommer ut av politistasjonen. Tom ser bister og utmattet ut etter tre dager med intensive avhør.

Holden har et alvorlig ansiktsuttrykk idet de krysser parkeringsplassen. *

240 **INT. P-HUS. LILLESTRØM POLITISTASJON. KVELD** 240 *

Erlend står i mørket mellom bilene. Jorunn går gjennom det mørke p-huser mot bilen sin. Erlend stiger fram. *

JORUNN *
Hvordan kom du deg inn her? *

ERLEND *
Bare ett spørsmål. *

Noe motvillig stanser Jorunn opp. *

ERLEND (CONT'D) *
Er det noen siktet i saken? *

Jorunn holder blikket hans fast, men svarer ikke. Så setter hun seg inn bilen. Erlend ser forbauset etter henne. *

241 **EXT. TAKTERASSE. NYHETSAVISEN. KVELD** 241 *

Erlend og Beates står på takterrassen og ser utover Oslo. Det er en lys sommerkveld og de har hver sin flaske øl i hendene. *

ERLEND *
Det er fordi jeg har spurt så mange *
ganger, ikke sant, det samme *
spørsmålet; *er det noen siktet i* *
saken, er det noen siktet i saken. *
Og når Lakke da til slutt ikke *
svarer, så vet jeg jo at det har *
skjedd en endring. *

Beate tar en slurk øl. *

BEATE *
Hvor lang tid tar det, før de *
arresterer ham? *

Erlend ser utover byen. *

ERLEND *
Det kan for faen ikke være lenge. *
Vi skal ta ham. Vi skal sperre ham *
inne.

Beate kikker bort på ham med et litt urolig smil. *

AKT 4 *

242 **NYHETSAVISEN AVISOVERSKRIFT** 242

Forsiden på Nyhetsavisen kunngjør: POLITIET ENDRER HOVEDHYPOTESE - over et bilde av Tommy Brøske. I bakgrunnen ser vi TV bildene fra politiets pressekonferanse. *

TOMMY BRØSKE *
... hovedhypotesen er derfor *
endret til at Anne Elisbeth Hagen *
er drept. *

Erlend studerer tv-bildet med intens nysgjerrighet. *

243 **INT. STUA. LØRENSKOG. DOKUMENTARFILM. DAG** 243 *

Datteren sitter i den lyse stuen i huset på Lørenskog. Hun stirrer i kamera, følelsene ligger tett under huden. Helt stille sitter hun og ser på oss med et borende blikk, det bleke ansiktet hennes formelig skinner i lyset fra vinduet. Hun åpner munnen, litt, så lukker hun leppene. Endelig snakker hun: * * *

DATTEREN
For meg sa politiet rett ut at de trodde min far hadde drept min mor og lagt tidenes plan for å slippe unna ved å fordekke det som en kidnapping.

Hun svelger. Ser i gulvet. Da hun løfter blikket igjen er det som vi kan se hvordan følelsene av sinne og frustrasjon formelig stiger opp i hodet hennes.

DATTEREN (CONT'D)
I avhørene hos politiet gjorde de ikke annet enn å kaste *dritt* på min far og prøve å ødelegge hans navn og rykte og jeg føler at de ikke skyr noe midler for å gjøre dette gjennom løgner og manipulasjon. Det har vært konstante lekkasjer til presse, og det kan bare komme fra politiet og det tror jeg er for å avlede pressen fra politiets egne feil i etterforskningen. Alle feilene de har gjort ... de har gitt fått tunellsyn og nå ser de ikke noen andre muligheter enn at min far ... er skyldig. *

Hun svelger igjen. Det er som om hun vil fortsette, men hun biter seg i leppa, stanser der.

244 **INT. HELLE OG ERLENDS KONTOR NYHETSAVISEN - DAG** 244 *

Erlend og Helle står og ser på kontorveggen som nå er dekket * av gule post-it-lapper, her er det klistret opp alle mulige * spor og detaljer i saken i et kaotisk mønster. I tillegg er * det klistret opp bilder av Tom, Lisbeth, huset i Sloraveien, * hyttene på Biri og Kvitfjell, kart over Lørenskog etc. En * rynke deler pannen til Helle i to. Hun stirrer på mønsteret * av lapper som det var et mystisk fenomen.

HELLE
Jeg ser det ikke. Motivet. *

Nå stiller Beate seg også ved siden av dem foran den kaotiske * veggen av Post-It lapper. *

BEATE
Kjør den hypotesen for oss igjen. *

Erlend ser oppgitt på dem.

ERLEND
Det er ganske enkelt, egentlig. *
Politiets hovedteori er Lisbeth ble * drept og at kidnappingen er fingert. Det betyr at trusselbrevet er falskt og at hele situasjonen er iscenesatt. Motivet er økonomisk og * emosjonelt. Det har vært problemer * i ekteskapet siden begynnelsen av 1990-tallet. *

HELLE *
Barna mener ekteskapet var solid. * Hele familien feiret 49-års bryllupsdag rett før hun forsvant.

Beate rynker pannen. *

BEATE *
Får vi noe fra barna? *

ERLEND
Det er ikke sikkert de vet så mye * om hva som skjedde på kammerset. Men helt siden den hendelsen i -93 * ...

BEATE
93?

ERLEND
Det var en utroskapsak da som ... ja ...
(MORE)

ERLEND (CONT'D)
skapte rystelser, ikke sant, men de bestemte seg likevel for å fortsette, og Tom han sendte henne på kurs for bli et bedre menneske, og lagde regler og ektepakt, men ekteskapet, det ble aldri det samme. De levde to separate liv i det huset. Og mer og mer fikk Tom en følelse av Lisbeth ville skille seg og han ble redd da for at hun kunne stikke av med flere hundre millioner ...

Helle ser vidøyd på Erlend.

HELLE
Dette her er spekulasjoner, Erlend. Det er ikke sannsynlig at hun ville fått flere hundre millioner. Dessuten er jo Tom smart med penger, han kunne funnet en annen vei ut av det.

ERLEND
Men det er ikke penger. Det er ikke penger som driver det.

BEATE
Hva er det da?

ERLEND
Det ligger noe annet under. Sjalusi. Hevntanker. Ydmykelser, makt. Tom har selv sagt at forholdet gikk opp og ned.

HELLE
Hvem er det som ikke har et forhold som går opp og ned. Er det bare solskinnsdager hjemme hos dere?

ERLEND
Hos *oss*?

Helle går helt bort til veggen og napper en lapp ned. På den står det *Motiv?*

HELLE
Hvis Tom virkelig har planlagt dette - da må det også ha slått ham hva familien vil føle? Lisbeth var hjertet i familien, det sier alle.
(MORE)

HELLE (CONT'D)
Og hvis han visste hvor dypt hun ville bli savnet og planla en falsk kidnapping av sine barns mor og sine barnebarns bestemor så har han også visst at han utsetter dem for noe av det verste du kan oppleve - ren mental tortur - gjennom år -

ERLEND
Ikke sikkert han tenkte så langt. Frykt og sjalusi kan gjøre deg nærsynt. Det kan bli en loop du ikke kommer ut av, tanker som spinner og spinner ... selv om det er lenge siden ... tiden gjør det ikke enklere, men bare verre. Hun svek meg. Og den tanken blir ikke borte, men vokser seg sterkere, år etter år, du ser for deg utroskapet ... du tenker på sviket ... du er redd for å bli alene og føler det er forjævlig urettferdig, du er presset opp i et hjørne og må slå tilbake før du blir utryddet selv... og til slutt tenker du ... jeg må få dette til å slutte.

HELLE
Overtenker du dette?

Det gnistrer til i Erlends øyne. Han vender seg mot henne.

ERLEND
Drap er ikke rasjonelt.

HELLE
Men jeg tror bare ikke det er et konedrap i det hele tatt, jeg synes det ser ut som en kidnapping.

Et øyeblikk blir Erlend slått av det bastante i Helle.

ERLEND
Ser du ikke at hele denne riggen virker latterlig komplisert og unødvendig detaljert på en måte som med én gang fikk erfarne etterforskere, og journalister, til å tenke at her er det noe som ikke stemmer.

Helle legger hodet på skrå. Erlend biter fortsettelsen i seg, hører mansplainingen i sin egen stemme.

HELLE
Jeg synes bare ikke ondskapen står ikke i forhold til motivet.

Helle klistrer hun post-it lappen med *Motivet?* opp på veggen igjen, og snur seg mot dem.

HELLE (CONT'D)
Og selv om politiet har snudd så ... Er det ikke vår jobb å være kritiske, også til politiet?

ERLEND
Men hør da -

Erlend slår ut med hendene. Beate avbryter:

BEATE
Vent litt. Helle, jeg liker at du tenker annerledes enn Erlend på dette, men akkurat nå følger vi opp politiets linje. De har gjort en vurdering av personligheten her ...

Hun vender seg mot Erlend. I bakgrunnen får Helles ansikt noe oppgitt, nederlagsdømt over seg, som om hun ante at dette ville komme.

BEATE (CONT'D)
... og jeg har lyst på en sak om psykologien i dette, Erlend. Ingen direkte kobling til denne saken, men mer: Hvordan tenker en mann som ender opp med drepe en han har elsket?

245 **EXT. UNIVERSITETET I OSLO, DET HUMANISTISKE FAKULTET - DAG** 245

Vi ser et ruvende murbygg med hundrevis av små svarte vinduer. På den røde murveggen står det skrevet med messingbokstaver i gotisk font *Det humanistiske fakultet*.

Erlend går inn dørene, inn i den halvmørke vestibylen.

246 **INT. UNIVERSITETET I OSLO, DET HUMANISTISKE FAKULTET - DAG** 246

Erlend går gjennom en lang snirklete gang. Det er ingen mennesker her, det er tidlig morgen og de ansatte har ennå ikke kommet på jobb. Han ser inn av en dør, et skrivebord overfylt med bøker ... I enden av korridoren er det et lys som blir tent.

Erlend går fram til en halvåpen dør hvor det står *Professor Scherfig*. Erlend banker forsiktig på døren.

ERLEND
Professor Scherfig?

En svært tynn, skallet mann i en rutete skjorte sitter med ryggen til ham. Langsomt snur han seg og kikker forundret opp på Erlend. *

ERLEND (CONT'D)
Moe Riise. Nyhetsavisen.

I noen sekunder virker det som Scherfig ikke husker ham, * eller som Erlend har tatt feil, men plutselig lyser det opp i de klare blå øynene til professoren og et mildt smil brer seg * over ansiktet hans.

SCHERFIG
Ja. Hva var det du skulle gjøre? *

Han reiser seg for å trykke Erlends hånd men oppdager at han har en tykk bok av Zygmunt Bauman i hendene. Han legger den vekk. Så trykker han Erlends hånd. *

ERLEND
Gjerningsmannsprofil. *

SCHERFIG
Unnskyld? *

ERLEND
Jeg leste boken din *Voldens nat*ur.
Passer det at vi snakker?

Scherfig kikker raskt opp på den store klokken som henger strategisk plassert over skrivebordet hans.

SCHERFIG
Ja da, jeg har tid. Vil du ha te? *

247 **INT. FILOSOFENS KONTOR - DAY** 247 *

Erlend og Scherfig sitter nå i hver sin stol og drikker grønn * te på det lille kontoret hans. Midt mellom dem står et lite * mørkt trebord og en tekanne. Veggene er dekket av bokhyller * og det står stabler av bøker overalt, men det er likevel en * orden her inne, en slags kaotisk symmetri. Scherfig nipper * til den varme teen og ser direkte på Erlend mens han snakker * med et undersøkende, mildt blikk. Han er midt inne i et * lengre ressonnement, og snakker i en forbausende hurtig * rytme, sluker ordene, og Erlend må jobbe for å få med seg alt * han sier. *

SCHERFIG
... menn skal jo gjerne være litt tause, ikke gi uttrykk for følelser, men skjule dem bak en maske, og på den måten kan frustrasjon bygge seg opp og forvandle seg til fantasier. Den tyske sosiologen Thomas Scheff kaller dette for Taushet/Vold.

ERLEND
Taushet/vold?

Scherfig nikker, mildt.

SCHERFIG
I denne hypotesen din ... hvor en mann dreper sin kone og iscenesetter en kidnapping som får alle til å tro at det er han som er offeret ...

ERLEND
Ja?

SCHERFIG
Er det sånn at han opplever at hun har sviktet ham?

ERLEND
Det kan være. I hypotesen.

Scherfig betrakter Erlend i et øyeblikk, så fortsetter han å snakke, like fort, oppslukt av sine egne tankerekker...

SCHERFIG
Vel, altså, jeg tenker, ikke bare får mannen straffet den elskede - eller kvinnen han engang elsket, men han får også straffet seg selv gjennom å gå inn i rollen som offer.

En undring trekker over Erlends ansikt.

ERLEND
Straffer seg selv?

SCHERFIG
Kanskje han skammer seg over at forholdet er blitt som det er blitt og han straffer seg selv ved å spille rollen som lidende ektemann.

ERLEND
Så hvis vi - la oss si - snakker om et ektepar som har vært gift i mange mange år. Men det er ting som har skjedd i dette forholdet som han ikke klarer å glemme ...

Scherfig drikker av tekoppen og myser over kanten av koppen bort på Erlend.

SCHERFIG
Vrangforestillinger kan over tid få noe innlysende ved seg, særlig hvis de ikke blir luftet med andre. Hvis vi snakker om en mann som har et taust, hemmelig ønske om å straffe sin kone for en hendelse som ligger langt tilbake i tid ...

ERLEND
Nettopp.

SCHERFIG
Hvis denne personen har iscenesatt en falsk kidnapping, ja, så har han i praksis laget en straff som kan strekke seg over flere år. Straffen fortsetter i en tenkt virkelighet så lenge ingen vet hvor hun er blitt av.

ERLEND
Men da straffer han barna også?

Vi glir nærmere opp mot Scherfigs ansikt, det skarpe, blå blikket hans.

SCHERFIG
Han straffer alle som var glade i henne - og seg selv også. Og han vil oppleve en forbudt nytelse ved tanken på dette.

Erlend blekner.

ERLEND
Det er fucked up.

Scherfig smiler.

SCHERFIG (CONT'D)
Dessverre er disse tankene i vår kultur så forbudte ...
(MORE)

SCHERFIG (CONT'D)
at han vil skjule dem for seg selv og kanskje aldri vil innrømme noe som helst ... Men hvis du leter etter det egentlige motivet for sånne handlinger må du se etter drivende sadistiske følelser ... og der kan det ligge et ønske om å ta kontroll over offerets lidelser og død.

Scherfig tar en slurk til av teen sin og ser på Erlend med sit store, klare lyse blå blikk.

248 **INT. OSLO SENTRUM. KVELD** 248

Erlend går langs Akerselva, i retning av sentrum. Det har mørknet og elva ligger som en revne under ham, men vi hører bruset, en svak, suggestiv lyd som formelig trekker ham til seg. Så hører vi Jorunns stemme, på telefon:

JORUNNS STEMME
Ringer du for å plage meg?

Erlends ansikt, elven i bakgrunnen.

ERLEND
Vi kan hjelpe hverandre. Jeg er like engasjert som deg. Du trenger meg.

Jorunns stemme er stille.

ERLEND (CONT'D)
Du har avhørt ham. Hagen.

Fremdeles er Jorunn stille.

ERLEND (CONT'D)
Det er så spesielt, en sånn handling, så gjennomført, så hjerteløst, men samtidig er det kanskje gjenkjennelige følelser, i bunn, jeg mener; sjalusi, frykt, forbudte hevntanker. Og jeg tenker på personligheten hans, ikke sant - det ønsket om å dominere, og straffe, en du frykter skal avvise deg, på det groveste, jeg mener, det er noe der, et slags ønske om å leke Gud.

Jorunn kremter i den andre enden.

JORUNNS STEMME
Vi har en stor, tidkrevende etterforskning gående, for fullt. For hver eneste dag samler vi sammen data og prøver å danne oss et best mulig bilde av alle detaljene i saken. Gud, har ingenting med dette å gjøre.

Erlend stanser. Et øyeblikk står han helt stille og ser opp mot løvtrærne og kronene som bøyer seg over elven.

ERLEND
Ingen direkte bevis. Det er derfor dere ikke arresterer ham. Det er derfor du i det hele tatt snakker med meg.

En beat.

ERLEND (CONT'D)
Å bygge en sak mot Hagen - det er som å bygge en mur med hendene, mistanke for mistanke, indisier, indisier...

Igjen: Stille i den andre enden. Bare elven som bruser.

ERLEND (CONT'D)
Bare si meg, da, med ett ord: Hva er det som gjør deg så sikker?

Nært av Erlends ansikt.

JORUNNS STEMME
Det er noe med enkelte menn. En overdreven sjøltillit. Det bikker over, hos enkelte, og så blir det en slags sjukdom som du aldri blir helt frisk fra igjen.

Erlends ansikt.

249 **INT. BAR. NATT.** 249

Erlend sitter alene i en bås på en brun pub. Han drikker en øl. Vi ser det slørete blikket hans nært.

INT. STUE. NATT. MINNE

Gjennom sprinklene i en trappeavsats ser vi: RYGGEN TIL EN HALVNAKEN GRÅHÅRET MANN, JAN OLAV, som står ved et vindu og ser ut. Hendene henger ned langs siden på ham som livløse grener. På gulvet i stuen foran ham ligger en KVINNE, JANE, bevisstløs. Blod rundt munnen hennes.

Vi ser GUTTEN, ERLEND, 6, som sitter i trappen. Han er kledd i pyjamas og ser ned på den livløse moren på gulvet. Øynene hans, som paralysert. Han ser ned på hendene sine. Rører på fgingrene. Vi ser fingrene nært. Han ser opp igjen.

Jane åpner øynene. Langsomt setter hun seg opp. Fører hånden til den blodige munnen, som forundra. Ingenting blir sagt.

250 **EXT. GAMLE AKER KIRKEGÅRD. NATT** 250 *

Erlend går over kirkegården. Full. Han lyser med mobilen * mellom gravstøttene. Så finner han graven han leter etter: *

JAN OLAV MOE, ADVOKAT FØDT 11.3.1927 - 30.11.2011 *

Erlend legger mobilen i lomma. Et øyeblikk står han og ser på * gravstøtten, ikke godt å si om han er beveget eller rasende, * om han skal knele ned foran støtten eller velte den over * ende, men så bøyer han seg fram og spyr rett ned på den * svarte steinen; spyet renner over de gullbelagte bokstavene. *

251 **INT. OSLO, ERLENDS LEILIGHET, SOVEROM - NATT** 251 *

Erlend våkner brått. Idas ansikt svever like over ham. *

IDA
Vi må dra.

Erlend setter seg opp. Han ser forvirret på henne - der hun * står i mørket ved siden av senga, med den store magen, og en * bag klar. *

IDA (CONT'D) *
Vi er nødt til å dra.

ERLEND
Hva? Men... det er flere uker til? *

IDA
Det skjer nå, skatt. Stol på meg.

ERLEND
Er du sikker?

Ida bare ser på ham. Erlend skjønner og bykser ut av senga og begynner å fomle med klærne sine i mørket. Ida skrur på lyset i taket og nå ser vi at Erlend står foran en halvmontert sprinkelseng og en baby-krok som i beste fall er halvferdig. Ida rynker pannen.

IDA
Du fikser dette til vi kommer tilbake, ikke sant?

Erlend ser rundt seg: Hva? Å ja. Han nikker.

ERLEND
Klart det.

IDA
Er det et løfte eller?

Erlend smiler og nikker på nytt og får dratt en genser over hodet.

ERLEND
Kom nå - nå går vi.

252 **EXT. ULLEVÅL SYKEHUS - NATT** 252

Erlends Mercedes stanser utenfor fødeavdelingen på Ullevål sykehus. Han skynder seg rundt bilen - hjelper Ida ut - mot inngangen til fødeavdelingen; Ida er i smerter nå.

253 **INT. ULLEVÅL SYKEHUS - NATT** 253

Venterom. Erlend prøver å se hva som skjer på innsiden av fødestuen, men klarer ikke å skjelne noe gjennom det frostede glassvinduet. Han lener seg mot døra og lytter. Så blir døren åpnet. JORDMOR 1 ser forbauset på ham.

JORDMOR 1
Hva gjør du her ute?

Erlend smiler matt og går inn på fødestua. Der inne har Ida allerede fått på seg sykehusklær og blir hjulpet opp i fødesenga. Døra lukker seg igjen.

254 **INT. GAMLEBYEN, (FØDESTUE)/BAR - KVELD** 254

Barneskrik. Ida ligger i fødesengen med et nyfødt barn på brystet. Babyen skriker og en utmattet Ida smiler bredt.

ERLEND (O.S.)
2.5 kilo... bare ... så lita, kom fire uker for tidlig ...

Plutselig fryses bildet - det er en video som Erlend har vist Helle på mobilen. Erlend kikker på Helle - de er på bar og feirer med en øl.

HELLE
Det viktigste er at begge er sunne og friske.

Erlend nikker. Helle hever glasset.

HELLE (CONT'D)
Gratulerer! En skål, da, for ...

ERLEND
Vi har ikke bestemt navn ennå.

HELLE
For den navnløse!

Han smiler og skåler med Helle og tar en stor slurk av ølen.

ERLEND
Takk for at du kom. Du hadde ikke trengt. Jeg mener ... det kom så brått.

HELLE
Klart jeg ville. Møte deg.

Erlend smiler, men vet ikke helt hva han skal si. Han tar en enda større slurk av ølen. En kort stillhet.

ERLEND
Jeg burde vært hjemme og malt barnerommet. Men jeg måtte bare ut og snakke med noen. Det er ... så stort ...

HELLE
Hvordan er det å være far?

Erlend svelger.

ERLEND
Det har gått opp for meg, tror jeg.

Han tenker seg om.

ERLEND (CONT'D)
Jeg gruer meg.

HELLE
Gjør du?

ERLEND
Ja. Det er jævlig skummelt. Tenk om jeg blir en kuk.

Helle smiler.

HELLE
Jeg skjønner det. Folk vil vanligvis bare ikke si det...

ERLEND
Nei. Men, altså, jeg gleder meg også.

HELLE
Skal du ta litt fri nå?

ERLEND
Det kan bli vanskelig akkurat nå, med alt som skjer i saken men ... Vi får se. En til?

KLIPP TIL:

255 **INT. PSYKOLOGKONTOR, ÅR 2022 - DAG** 255

Erlend ser urolig på psykologen, Maria.

ERLEND
Jeg er ikke etterforsker.

Maria ser spørrende på ham.

ERLEND (CONT'D)
Men vi etterforsker også ... på en annen måte, og noen ganger er det vi som ... løser saker.

Lyden av en bil som stanser. En bildør slås igjen.

256 **EXT. LØRENSKOG, SLORAVEIEN 4, OKTOBER 2018 - DAG** 256

Vi er på Lørenskog i oktober. En Citroen Picasso står parkert på plassen foran huset i Slorveien 4. Tom åpner bildøra, forsiktig, og går fra bilen opp mot inngangsdøren.

257 **INT. PSYKOLOGKONTOR, YEAR 2022 - DAG** 257 *

Maria og Erlend ser på hverandre i stillhet. Vi hører klokken som tikker på veggen.

MARIA *
Men noen saker lar seg kanskje ikke løse?

Erlend ser på henne med et bekymra uttrykk. *

ERLEND *
Du får det til å høres ut som et faktum. *

MARIA *
Det er i hvert fall et faktum at en del saker ikke blir løst. *

ERLEND *
Ja. Sikkert. *

En oppgitthet kryper over ansiktet hans. *

MARIA *
Hva tenker du om det? At det ikke lar seg løse. Hvis det er sånn at dette aldri blir løst? *

ERLEND *
Hva jeg føler? *

MARIA *
Ja. *

ERLEND *
At det er et ansvar vi har, sammen med politiet. *

MARIA *
Hva slags ansvar? *

ERLEND *
Å løse den. Å finne et svar. Å ikke la den være uløst. *

Erlend gjør en urolig bevegelse i stolen.

258 **EXT. LØRENSKOG, SLORAVEIEN 4, 31 OKTOBER 2018 - DAG** 258 *

Vi ser Tom Hagen bakfra, ryggen og bakhodet, som en silhuett mot huset. Han kikker ned på. Et øyeblikk står han stille og ser på det mystiske bakonet som ligger på trappen foran ham. *

Vi ser bakonet som ligger på trappen. Det er som et tandert, uvirkelig lys skimrer ned på det.

Skikkelsen foran trappen, krumbøyd.

Ansiktet, nært: Det er Erlend. Han står og ser ned på den tomme trappen, bakonet er borte, det er ingenting der.

SLUTT